

Publicerad 2015-10-21 18:27 av Ollle

Här är jag!

Toner från tidigt vinande höstvindar träffar trastfågelns brutna vingtag. Trastfågeln är jag som ej förmår sjunga längre från min ensamma kvist.

En enda ton kan förändra ett liv, medan en annan inte betyder någonting. Oförmögen att vinna ny markhöjd på alltför svaga vingar har tystnaden blivit en del av mig.

Avgrunden är grävd där gåtfullheten bor i den djupa och mest dunkla så ensligt belägna urskogen. Här lever träden av ljuset och observerar de sargade själarna mellan de täta trädkronorna, som tar allt det ljusa och bedrar så grönskan på marken.

Jag klättrar på stammens riviga bark i hopp om ljusets läkande sken, jag ser mig omkring om det finns någon med en hjälpende hand på någon närbelägen gren. Finns någon där?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ollle med Poeter.se id #47871 innehar upphovsrätten